

Christus leeft in mij

In Galaten 2:20 staat één van de meest heerlijke en meest opmerkelijke woorden van Paulus in de bijbel. Daar staat het volgende:

Ik ben met Christus gekruisigd, en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij.

Het staat in de voltooid tegenwoordige tijd. Er staat niet: Ik wordt met Christus gekruisigd maar: Ik ben met Christus gekruisigd. Het werk is volbracht en het geldt ook voor nu.

Als we denken aan de kruisiging op Golgotha dan weten we dat er toch maar één Persoon aan dat kruis hing. Hoe konden wij toen met Christus gekruisigd worden?

Toen Jezus geboren werd, kwam Hij in een lichaam zoals wij dat hebben. Hij kwam in een gedaante – zoals Romeinen 8:3 zegt – gelijk aan het zondige vlees, dat wil zeggen in het lichaam van de gevallen Adam.

Hij kreeg op gelijke wijze als wij deel aan vlees en bloed:

Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad.. (Hebr. 2:14a)

En Hij bracht de gevallen Adam – de oude verdorven mens, de oude mens - in de dood.

Dit is een groot geheimenis. Wij zijn namelijk van nature niet in staat om Gods wil te doen. Wij zijn van nature onmogelijk en onverbeterlijk.

Als er gesproken wordt over de navolging van Jezus, hoor je christenen wel eens zeggen, dat dit zo moeilijk is. Het is zo moeilijk, zegt men dan.

We kunnen het echter nog sterker uitdrukken: Het is – naar de mens gesproken - onmogelijk.

Dat onze geestelijke ogen open mogen gaan voor het heerlijke heilsfeit, dat onze oude mens – heel ons wezen als mens naar het vlees – met Christus gekruisigd werd.

Paulus zegt: Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij. Alleen dan is het mogelijk om Hem na te volgen. Alleen dan zal het lukken. Dan verwacht men alles van Hem en niets van de mens.

We gaan naar Romeinen 6 waar staat:

6 Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

Kennen wij dit heerlijke heilsfeit? Weten we het, zoals het hier staat? En wat is dan dat heerlijke voldongen heilsfeit?

Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is.

Wat is onze oude mens? Dat is heel ons wezen als mens naar het vlees. Die is met en in Christus in de dood gebracht. Hij is (ook hier in de verleden tijd) – mee gekruisigd.

En wat zal dan het gevolg mogen zijn van dit heerlijke heilsfeit? *Opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en*

wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

Ondanks het feit dat onze oude mens medegekruisigd is, hebben wij nog wel - wat de bijbel noemt - een lichaam van de zonde.

Een lichaam waar geen goed in woont. Wel in het hart, want daar woont Christus, maar Paulus maakt scheiding tussen het hart en zijn vlees.

Ik weet, schrijft zelfs Paulus in Romeinen 7:18 *Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont.*

Ook na wedergeboorte hebben wij nog een vlees waar niets goeds in woont. Maar de kracht is aan dat lichaam van de zonde ontnomen. Die kracht is namelijk de mens die in het lichaam van de zonde leeft.

Sterft die mens, dan is aan dat lichaam van de zonde zijn kracht ontnomen. Iemand die op zijn sterfbed ligt, kan - zolang hij nog leeft - misschien nog wel zonde doen maar als hij gestorven is, kan dan niet meer.

En het tweede gevolg van Romeinen 6:6 is, dat wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen.

Wie gestorven is, is niet meer een slaaf van de zonde. En dat zegt ook vers 7:

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Wij zijn nu rechtens vrij van de zonde. Ere zij God. Jezus heeft door Zijn verlossingswerk dit recht voor ons verworven.

Nu gaan we naar een andere schriftplaats waar ook staat, dat wij - wat onze oude mens betreft - gestorven zijn.

Col. 3:3 Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.

Ook hier weer in de verleden tijd: u bent gestorven.

Maar dat niet alleen; Paulus juicht immers: Niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij. En dat staat ook in vers 4, dat Hij ons leven is:

Col. 3:4 Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Dus nu zijn wij volkomen toegerust en krachtig om dat te doen wat in het vervolg staat:

Doden en weg doen wat het oude betreft en aandoen wat het nieuwe betreft.

5 Dood dan uw leden, die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte en de hebzucht, die afgoderij is.

6 Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen.

7 In deze dingen hebt ook u voorheen gewandeld, toen u in die dingen leefde..

Toen "u" in die dingen leefde. Toen wij nog leefden, hebben wij daarin gewandeld maar nu zijn wij immers gestorven. Dus kunnen wij de hier genoemde dingen door het zwaard des Geestes en door Christus in ons doden. Maar niet alleen die grove dingen, ook het volgende:

8 Maar nu, legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster en schandelijke taal uit uw mond.

Wat wordt hier genoemd? Wat zullen wij nu weg doen? Weg is weg, wegdoen betekent dat dit dient te verdwijnen uit ons leven.

De eerste twee dingen, die genoemd worden, horen bij elkaar: (1) toorn en (2) woede.

Kortom: toorn en woede maar ook slechtheid passen niet in het nieuwe leven. Weg ermee! Laten we dit gewoon – zoals het er staat – afleggen..

En dan worden nog genoemd: laster en schandelijke taal uit uw mond. Laster en oneerbare taal: Ook daarvoor geldt: Weg ermee!

Het is allemaal maar ook alleen mogelijk omdat Christus ons leven is en wij niet meer zelf leven.

9 Lieg niet tegen elkaar, aangezien u de oude mens met zijn daden uitgetrokken hebt.

10 En u met de nieuwe mens bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem, Die hem geschapen heeft.

En, zegt vers 10: Wij hebben (verleden tijd) ons met de nieuwe mens bekleed. En er wordt gesproken over vernieuwd worden. Het is een proces.

Vernieuwd worden naar het beeld van Hem, die de nieuwe mens geschapen heeft.

11 Daarbij is niet Griek en Jood van belang, besnedene en onbesnedene, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, maar Christus is alles en in allen.

Er is (1) geen nationaal verschil: Griek of Jood, Belg of Nederlander.

Er is ook (2) geen uitwendig verschil (besneden of onbesneden).

Er is ook geen cultureel verschil (Barbaar of Skyth). Een barbaar was iemand die buiten de Griekse cultuur stond en een Skyth was een ruw en enigszins onbeschaafd iemand. Zij woonden destijds in Zuid-Rusland.

Er is ook geen sociaal verschil (slaaf en vrije).

Alles is Christus en in allen is Christus. Prijst God en Zijn werk.

En dat het mooie slot in vers 12:

12 Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld.

Bekleed u dan: als een warme beschuttende jas die men aan trekt. En als: *Uitverkorenen van God, heiligen en geliefden.*

Hier staat het zwart op wit. Mocht u er over twifelen of u er wel of niet bij hoort, hier staat het zwart op wit: U bent uitverkoren en u bent door Hem geliefd.

En wat gaan we nu aan doen in de praktijk van alle dag. Er staat in Romeinen 13:14 *Bekleed u met de Heere Jezus Christus.*

Zijn innerlijke ontferming, Zijn goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Dat zijn stuk voor stuk gouden karaktertrekken van onze Heere Jezus. Men kan geduld aan doen, wanneer het tegendeel van een situatie zich voor doet. Dan hebben wij gouden gelegenheden.

Het eerste wat hier genoemd wordt is: Innige gevoelens van onferming. Dit is een deugd die van boven komt, wanneer de gelegenheid zich voor doet. In Lucas 7:12/13 staat b.v.

12 Toen Hij nu de poort van de stad naderde, ziedaar, er werd een dode uitgedragen. Hij was de enige zoon van zijn moeder, en zij was weduwe, en een grote menigte uit de stad was bij haar.

13 En toen de Heere haar zag, werd Hij innerlijk met ontferming bewogen over haar, en zei tegen haar: Huil niet.

Er is zoiets als medelijden, vanuit de menselijke ziel, maar er is ook innerlijke ontferming die van boven komt. Dat was hier het geval.

Terug naar Col. 3:12 Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met vriendelijkheid.

Bekleed u met: nederigheid. Wat is nederigheid? Kort gezegd: Kleine gedachten over onszelf en grote gedachten over God.

Bekleed u met : Zachtmoedigheid. Leer van Mij, sprak Jezus in Mt. 11:29, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw ziel.

Er is een gezegde dat luidt: De brutalen hebben de halve wereld. Ja, maar daar kunnen wij als christenen aan toevoegen: Maar de zachtmoedigen zullen de aarde beërven. Die beërven de hele wereld!

Bekleed u met: Geduld: Ja, we zijn uitverkoren om ons ook met deze prachtige deugd van Christus te bekleden. Het past bij ons als christenen.

- Geduld met je man.
- Geduld met je vrouw.
- Geduld met je kinderen.
- Geduld met jezelf.

Niet eisen, maar dienen.
Niet nemen, maar geven.

Naar het voorbeeld van onze unieke Meester.

We mogen het alles van Hem verwachten en niets van onszelf. Ere zij God.